JUDISKA SPORTMAGAZINET

MACCABI SWEDENS TIDNING > NOVEMBER 2022 > LÖSNUMMERPRIS 65 KRONOR

MACCABI SWEDEN's MEDALISTS

M21 MACCABIAH 2022

SIMON FREUND - Open Double Tennis
NOA FORSTE DINELL - U18 Tennis
GABRIEL LINDVALL - Golf

ZEEV ARONOWITSCH - Open Team Fencing

JESSICA LEDERHAUSEN - Golf
SIMON FREUND - Open Tennis
DANIEL ILIYAICH, U16 Tennis

MACCABI SWEDEN

Vinnare av Beth & Julius Goldman Award 2022 – ditt förslag kan vinna!

Maccabi Sweden Award grundades 2006 tillsammans med Michel Gordin.
År 2020 namnändrades priset till Beth & Julius Goldmans Minnesfond Award.

Priset ska stimulera framgångsrikt judiskt idrottande och är ett uttryck för uppskattning av en god prestation eller ett gott föredöme för andra.

Juryn består av; Ordförande Daniel Jonas, Richard Goldman, Johan Harmenberg, Jennifer Mankowitz Herman Melzer, Anna Olinius samt Artur Ringart.

Vinnaren får pokal och en prissumma om 12 000 kronor.

Nomineringarna måste vara oss tillhanda senast den 30 december 2022.
Skicka ditt förslag till
Daniel Jonas, epost: daniel@djonas.se

Vinnaren får en pokal och en prissumma om 12 000 kr.

Tidigare vinnare är: Tom Amos och Samuel Leach Holm (2021), Miriam Schreiber (2020) Jonathan Azulay (2019), Jonathan Peleg (2018), Isabelle Falck (2017), Mattias Guter (2016), Jonathan Körösi (2015), Mattias Guter (2014), Rina Weinman (2013), Joel Mankowitz (2012), Daniela Moskovits (2011), Ina Agrest (2010), Rebecca Lederhausen (2009), Benjamin Rubin, Joel Mankowitz (2008), Daniela Moskovits, David Lega (2007), Eric Fischbein (2006).

MACCABI SWEDEN

JUDISKA SPORTMAGAZINET GES UT AV MACCABI SWEDEN

ANSVARIG UTGIVARE:
Harry Nudel
harry.nudel@gmail.com

REDAKTÖRER:
Simon Scharfstein
Margarete Nudel

KORREKTUR:
Tommy Bab

GRAFISK FORM:
Karl Gabor
karl@gabor.se

SVENSKA MAKKABIADFONDEN:
Thomas Grünwald
thomas.grunwald@telia.com

ANNONSER:
Harry Nudel
harry.nudel@gmail.com

JUDISKA SPORTMAGAZINET:
Box 5053 102 42
Stockholm
Bankgiro: 780-5476
Swish 123 249 4045

TRYCK:
Ljungbergs tryckeri

ISSN: 1652-6899

Tidningen ansvarar inte för icke-beställt material.

Citera oss gäna men glöm inte att ange källan!

Harry Nudel
Ordförande för Maccabi Sweden

Vårt stolta judiska landslag och USAs president Joe Biden

Vår trupp tågade in på Teddy Stadium i Jerusalem inför 30 000 åskådare med den svenska flaggan i topp. I publikhavet fanns bl.a. Israels president Yizak Herzog, premiärminisister Yair Lapid samt USAs president Joe Biden. Jag konstaterar med stor glädje att Sverige lyckades skicka en för oss stor trupp på 84 personer, stolta svenska judiska män och kvinnor, varav 70 % av de aktiva var 20 år eller yngre och en tredjedel var tjejer.

Makkabiaden består inte bara av idrott. Mängder av sociala och kulturella aktiviteter erbjuds också till alla deltagare. Dessa aktiviteter är viktiga delar för att stärka den judiska identiteten och samhörighetskänslan samt är ett sätt att lära mer om landet Israel, dess historia och nutid. De svenska deltagarna fick se en dröm gå i uppfyllelse genom sitt deltagande och för många var det ett första, men inte sista, besök i Israel. I detta nummer kan du läsa om några av deltagarnas egna upplevelser.

Makkabirörelsen är också en plantskola för att få fram framtida ledare, inte bara inom den egna rörelsen, utan även i den judiska organisations-, församlings- och föreningsvärlden i stort. Här i Sverige är det många judiska ledare som fostrats inom den judiska idrottsrörelsen.

Maccabi Sweden, som vi numera heter, (tidigare Svenska Makkabiförbundet), hade aldrig kunnat skicka en så stor trupp utan ett brinnande engagemang och professionellt agerande från överledarna Peter Witz och Stephanie Mangell. Stort tack till er.

Ett stort och avgörande arbete för oss i Maccabi Sweden är att få täckning för alla kostnader ett deltagande i en Makkabiad innebär. Den totala kostnaden för vårt deltagande i årets Makkabiad uppgick till 4,3 MSEK, motsvarande 51 000 kr/person. De aktiva betalade själva 25 000 kr/person. Vår policy är att ingen som är kvalificerad att åka ska tvingas avstå av ekonomiska skäl. Vi lyckades ”schnorra” ihop bidrag om 2,4 MSEK och klarade därmed vårt åtagande och alla som var kvalificerade kunde åka med.

Vi får varken kommunala eller statliga bidrag. Med ett starkt stöd från Judiska Församlingen i Stockholm, fristående stiftelser och fonder, företag och privatpersoner fick vi ihop det. Jag vill tacka alla bidragsgivare, sponsorer och Maccabi Business Club som gjorde det möjligt. Utan er hade vi inte fixat det. TACK! Nu har vi nya utmaningar framför oss, de Europeiska Makkabispelen 2024 och Makkabiaden 2025. Kan du hjälpa oss ekonomiskt med detta? Det är en bra investering för det judiska Sverige. Varje krona är viktig och varje krona går direkt till verksamheten då vi alla jobbar ideellt. Kontakta mig så tar vi en diskussion.

Till min stora sorg fick jag nyligen meddelande om att Gert Schimmelsohn z´l inte längre finns med oss. Han var min tränare, lagledare och klubbordförande när jag växte upp i Malmö. Han gav mig, vid bara 20 års ålder, förtroendet att bli spelande tränare för A-laget i fotboll och vi hade stora framgångar. Han såg till att jag kunde åka till Makkabiaden 1981. Han var Mr Hakoah och brann för SK Hakoah samt den judiska idrottsrörelsen, med andra ord en riktig mensch. Jag hoppas att någon kan ta över stafettpinnen.

Harry Nudel,
Ordförande Maccabi Sweden

Vilken mara!!!

DET ÄR EN ljummen och fuktig kväll i Jerusalem. Tusentals förväntansfulla löpare har samlats i Sacher Park nära Knesset (riksdagshuset) för att springa Jersualem Night Run, där även halvmarathon och 10 km landsväg i Makkabiaden ska avgöras. Stämningen är närmast elektrisk. Jag värmer upp och luftfuktigheten gör sig påmind då jag blir svettig efter bara några steg. Det är många tankar som snurrar i huvudet.

Ungefär ett år tidigare, sommaren 2021, anmälde jag mig för att delta i Makkabiaden för första gången. En stor anledning var att jag ville hedra min pappa som deltog i spelen som ung och som just då genomgick behandlingar mot cancer i bukspottskörteln. Jag hade hoppats att han skulle leva tillräckligt länge så att han kunde vara på plats. Tyvärr gick han bort i januari. För att ändå få en känsla av att han var med mig Israel så valde jag att bära hans gamla ring med hans initialer ingraverade.

Jag hade tränat hårt i ett års tid med detta lopp som mitt huvudsakliga mål. Under våren hade jag gjort personbästa i både 5 och 10 kilometer (15.59 och 33.24). Trots mina 37 år, en treåring hemma, ett heltidsjobb och att jag på fritiden driver en organisation för pappor, DaddyHood Europe, så var jag i mitt livs bästa form.

Oturligt nog hade ett fästingbett resulterat i att jag fått Borrelia precis innan avresan. Jag avslutade antibiotikakuren dagen innan loppet och sänkte därför mina egna förväntningar på ett bra resultat. Skulle jag känna att kroppen inte var okej hade jag lovat mina närmaste att inte fullfölja loppet.

Jag får ett par peppande ord från svenska teamets överledare på plats, Peter och Stephanie, och joggar mot starten. Till jubel från seniorlaget i fotboll som jag umgåtts mycket med så kör jag några sista stegringslopp och ställer mig sen längst fram. Det är oklart exakt vilka jag faktiskt tävlar mot i själva Makkabiaden då alla deltagare i Jerusalem nightrun startar samtidigt. Jag hade dock fått en startlista dagen innan loppet där jag kunde se vilka jag tävlade mot om medaljerna. Jag trodde att jag hade hyfsad koll på mina motståndare. Jag pussar min pappas ring och säger för mig själv – Nu kör vi!

Ljudet från startskottet går och jublet stiger. Jag tar rygg på täten och tänker att jag hänger på så länge det funkar. Redan efter en kilometer rycker tre israeler och två amerikaner. Jag hamnar i en annan mindre klunga som jag sen drar ifrån. Ensam börjar jag ta mig an backarna, en efter en efter en. Den fruktade Västerbron under Stockholm Marathon känns fjuttig i jämförelse.

Efter runt 16 km börjar klättringen upp mot gamla stan. Jag kysser pappas ring och hoppas det ska ge mig lite extra krafter och når till slut Zions gate. Det känns heligt att springa in på de historiska kullerstenarna. Berg och dalbanan upp och ner fortsätter tills det bara är en kilometer kvar. Mitt mål var att nå en bra placering och jag är tämligen säker på att jag borde vara runt femma totalt sett i hela Jerusalem Night Run. Från ingenstans dyker den enda löparen upp som jag var helt säker på att jag inte tävlade mot om medaljer i Makkabiaden, då han hade en annan färg på sin nummerlapp. Då vi

snackat innan starten sa han att han tävlade i multisport grenen Maccabi Men. Först tänker jag att jag ska försöka hänga på och ge honom en ordentlig match. Jag känner dock att ena vaden börjat ge signaler för kramp. Jag tänker på borrelian och att jag bara två dagar senare ska tävla i 800 meter och 5 000 meter. Jag ser ingen annan i närheten bakom mig och tänker att min placering i min kategori i Makkabiaden redan är säkrad och väljer därför att njuta av målgången i stället. Målet närmar sig och jag sträcker ut armarna som ett flygplan och vinkar till de svenska fotbollskillarna som jublar högt. Jag känner mig euforisk över att jag ens kunnat genomföra loppet med tanke på förutsättningarna inför. *"Vi är Thomas fans allihopa" skriker mina svenska lagkamrater och tårögd hoppar jag upp och ner i takt.*

Resultatlistan kommer något senare och jag ser att de etiopiska israelerna som var med på startlistan inte står med. I stället är amerikanerna etta och tvåa och israelen som passerade mig på slutet står som trea. Jag står som fyra, fem sekunder från ett brons. Jag känner mig plötsligt tom. Så nära medalj utan att veta om att vi faktiskt tävlade mot varandra i samma kategori. Vi lämnar senare in en protest men den leder tyvärr ingenstans.

Så här i efterhand har det tagit ett tag att släppa den snopna fjärdeplatsen. Men jag känner mig stolt och har framför allt fått med mig minnen för livet. Makkabiaden är verkligen så mycket mer än bara tävlingarna. Alla utflykter, invigningen och avslutningen och den otroliga gemenskapen med judar från hela världen var mäktigare än vad jag någonsin kunnat föreställa mig,

Makkabiaden har gett mig en stark stolthet kring min egen judiska identitet, vilken inte alls var självklar hos mig där jag växte upp. Och det är värt så mycket mer än medaljer. /Thomas Pickelner

President Joe Biden skickar ett hjärta under invigningen av Makkabiaden i närvaro av Israels president Isaac Hertzog och premiärminister Yair Lapid.

BELLAS BRAVA

Bella, det var en minst sagt händelserik sommar. Vi är mycket nyfikna på att höra om allt.

– Haha, det förstår jag. Ja sommaren var minst sagt händelserik och samtidigt väldigt rolig. Det händer så många saker under en Makkabiad, det handlar ju inte bara om att spela fotboll.

Men om vi börjar med droppet – det låter en smula dramatiskt.

– Ja, det var lite omskakade. Det var så varmt några gånger då vi spelade och det var ett tight schema med många matcher på få dagar så jag blev nog lite uttorkad. Men jag blev bra omhändertagen direkt så jag kände mig aldrig orolig.

Innan vi pratar mer om sommaren, berätta om ditt fotbollsspelande.

– Jag började spela när jag var 4-5 år gammal så jag har spelat i mer än 10 år nu. På senare år har jag varit målvakt men jag har även spelat som försvarare och som mittfältare. Men jag tycker absolut att målvakt är den roligaste positionen att spela på. Just nu spelar jag i AIK och tränar och spelar match fyra gånger i veckan så det blir mycket fotboll.

Låter som mycket fotboll ja. När kom du i kontakt med eller hördes talas om Makkabiaden första gången?

– När jag åkte till Glämsta första gången minns jag att det var en Makkabiad där med invigningen mitt i natten. Där tävlade vi i löpning, längdhopp och stafett. Jag tyckte det var kul då och trodde att Makkabiaden var något som bara fanns på Glämsta. Men när jag åkte till Glämsta något år senare åkte en av våra ledare iväg mitt under perioden för att vara med i Israel Makkabiaden. Då förstod jag att Makkabiaden också fanns på riktigt nere i Israel. Senare spelade jag i PGT och hängde med judiska kompisar som också spelade fotboll och då fanns ju Makkabiaden med i medvetandet. Men det är ganska kul så här efteråt att jag först trodde att Makkabiaden enbart var något som fanns ute på Glämsta och nu har jag själv deltagit i den riktiga Makkabiaden.

Hur var det att dra på sig den svenska landslagströjan?

DER

Bella Freilich vaktade målet i det svenska U16-tjejlaget i fotboll som gjorde succé i sommarens Makkabiad. Laget slutade på en mycket fin fjärdeplats. Under Makkabiaden hann Bella med att få dropp, bli bat-mitzvah samt rädda en straff. Sportmagazinet var naturligtvis nyfiken och stämde tid för intervju.

– Det var ju en stor ära och härlig känsla att spela i svenska landslagströjan. Tyvärr var min målvaktströja långärmad och jag blev så varm i den. För att överhuvudtaget kunna spela i den var vi tvungna att klippa av ärmarna så att det skulle fläkta lite mer. Så jag kanske är den första som har spelat i en avklippt svensk landslagströja, haha.

Det gick ju väldig bra för er och ni slutade fyra trots tuff konkurrens mot mycket större länder. Vilket är dina bästa minnen från planen.

– Jag måste säga att det starkaste minnet var hur kul vi hade det tillsammans som lag. Vi kom verkligen varandra nära och det tror jag verkligen avspeglades i resultatet. Att vi skulle komma så bra som fyra trodde vi kanske inte innan Makkabiaden. När det gick så bra för laget blev vi ännu mer sammansvetsade.

Det betydelsefulla lagbygget började redan på hemmaplan, innan avresan, genom att alla våra hårt jobbande ledare samlade laget till upptaktsträffar. I samband med den fina fackelceremonien i Stockholm under våren, när hela Makkabiadtruppen samlades, kände vi att vi tillhörde en stor trupp. Ett mer personligt minne är ju såklart att jag räddade en straff i slutet av matchen mot Kanada i gruppspelet. Det är inte alltid vi målvakter får stå i centrum genom att rädda en straff och verkligen bidra till resultatet.

Vad var roligast utanför plan?

– Som jag svarade tidigare. Vi hade så kul ihop, så bara att hänga tillsammans i Haifa där vi bodde, umgås och ta igen oss var jättekul. Eftersom vi spelade slutspel så hann vi inte åka på så många av de utflykter som Makkabiaden ordnade. Men det var nästan skönt då vi var rätt utpumpade mellan matcherna som spelades i väldigt varmt väder.

Men det blev en utflykt till Jerusalem vet jag.

– Ja, det stämmer. Vi hann se och uppleva mycket i Jerusalem. Vi besökte gamla stan och klagomuren. När vi var vid klagomuren undrade en kvinnlig guide om det var några i vårt lag som inte hade gjort någon ceremoni i samband med att vi blev bat-mitzvah. Jag, och ett gäng andra tjejer i laget sa att vi inte hade gjort det. Hon frågade då om vi ville det och det ville vi såklart.

Oj, låter som Bat-Mitzvah-ceremoni vid klagomuren, det var inte dåligt.

– Nej, det var verkligen ett minne för livet. Den kvinnliga guiden gav oss alla judiska namn och vi fick gå ned i tunnlarna under klagomuren. När guiden sa att vi var så nära man kunde komma platsen där det gamla templet stod, läste vi shemabönen tillsammans. Det blev verkligen en upplevelse som vi aldrig kommer att glömma, när vi stod där nästan hela laget tillsammans och blev batmitzvah mer ordentligt eller vad man ska kalla det för.

Kunde ni ha fest på kvällen eller var det match dagen efter?

– Ja, vi hade fest för att fira. Ledarna ordnade jättefint. På kvällen efter vi kommit hem från Jerusalem hade vi stor fest. Vi firade då också att Gabriel Lindvall hade vunnit guld i golf samma dag. Det var jättekul och speciellt Peter Winitsky var väldigt mån om att vi alla skulle hissas på våra stolar och bli ordentligt firade.

Det låter som en verklig kanondag. Efter allt som hände hur summerar du sommaren?

– Jag njöt av varenda sekund. Vi hade så kul som lag ihop, så många gemensamma upplevelser och så många gemensamma minnen. Detta kommer jag komma håg hela livet. Om du har minsta chans att kunna åka på en Makkabiad – ta den – du kommer inte att ångra dig!

Simon Scharfstein

Daniel Rock tillhör de tio procent bästa förvaltarna i världen enligt Sharing Alphas ranking och har även i år fått utmärkelser av rankingbolaget.

Investeringar i världsklass

Välkommen till Hjerta Stockholm. Minimum 5 MSEK.

Daniel Rock
Investeringsrådgivning och förmögenhetsplanering

Europeiska Investeringsrådgivarna AB
Nybrogatan 6, Stockholm. Telefon +46 70 545 81 55
daniel.rock@hjerta.se

Hjerta

HECKSCHERS STIFTELSE

Eduard och Sophie Heckschers Stiftelse

Grundades år 1911 genom en donation av Sophie Heckscher

Med hjälp av donationen lät stiftelsen bygga ett flervåningshus med bostäder på Söder i Stockholm. Bostäderna uppläts i första hand till fattiga judar från Östeuropa. Denna fastighet är sedan länge såld och förmögenheten förvaltas på annat sätt.

Varje år delar stiftelsen ut bidrag till utbildning och andra samhällsnyttiga ändamål med företrädesvis judisk anknytning. I första hand ges bidrag till ändamål av engångsnatur (s.k. projektbidrag). Stiftelsens praxis är att dela ut till *institutioner* eller *organisationer*.

Beslut om bidrag fattas i början av kalender året. Ansökningar gällande år 2023 skall vara stiftelsen tillhanda senast den 1 februari 2023. Ansökan sker on-line via hemsidan. För information eller anvisningar till ansökan kontakta stiftelsens handläggare Elisabet Sannas eller besök stiftelsens hemsida www.heckscherstiftelse.se

Eduard och Sophie Heckschers Stiftelse
c/o Elisabet Sannas
Gröndalsvägen 35, 117 66 Stockholm
Mobil: 0708-10 65 97
E post: info@heckscherstiftelse.se

Stiftelsen tar gärna emot ytterligare donationer

Vi gratulerar till framgångarna i Makkabiaden!

Mazel Tov till framgångarna i Makkabiaden!

AGARTHA

Agartha AB
Ribersborgsvägen 17
217 53 Malmö, Sweden
agartha.com

Erbjudande!

15%

Vid köp av kompletta glasögon får du 15% rabatt.
Erbjudandet gäller till och med 31 december 2022.
*Går ej att kombinera med annat erbjudande.
Det går att delbetala utan extra kostnad.
Vi utför även ögonhälsokontroller.

ÖSTERMALMS OPTIK
Nybrogatan 20 • Boka synundersökning: 08-660 60 96
www.ostermalmsoptik.se

DANIEL LEVIN

REG. FASTIGHETSMÄKLARE

07000 92 45 48

Överledarna har ordet!

Den 21:a Makkabiaden var den största någonsin med över 10 000 atleter. Maccabi Sweden skickade en av de största trupperna någonsin om 84 atleter och ledare, fördelade på tre fotbollslag samt atleter i så vitt skilda grenar som friidrott, schack, simning, fäktning, tennis, golf och artistisk gymnastik (för första gången för Sverige).

ATT PLANERA OCH koordinera inför en Makkabiad innebär bl.a. att rekrytera ledarstab, förbereda anmälningsprocessen, planera flygresor under en kaosartad sommar på Arlanda, sätta en plan för vad som händer vid ett eventuellt covidutbrott, logistik på plats samt agera stöd åt alla i truppen, och då speciellt för de individuella idrottarna, är ingen liten uppgift. Under sommarens Makkabiad var Stephanie Mangell och Peter Witz de två svenska överledare som ansvarade för att allt ovanstående skulle falla på plats. Sportmagazinet tog en pratstund efter sommaren för att höra hur de upplevde sin första Makkabiad som överledare.

Grattis till en mycket väl genomförd Makkabiad med rekordmånga svenska deltagare och dessutom ett antal medaljer. För att ställa en klassisk sportfråga: Hur känns det?

Peter: Tack det känns väldigt bra. Vi hade först och främst dryga två fantastiska veckor nere i Israel och fick uppleva så mycket glädje och gemenskap tillsammans med vår stora och härliga trupp. Men man ska inte glömma att arbetet med en Makkabiad är så mycket mer än veckorna nere i Israel.

Stephanie: Håller helt med, det känns fantastiskt så här i efterhand. Förberedelserna för detta hade pågått under över ett och ett halvt års tid och innebar arbete så gott som dagligen. Även om det stundtals varit intensivt var det aldrig tråkigt, tvärtom alltid mycket givande. Att till slut få se allt arbete bära frukt nere i Israel var en obeskrivlig och fantastisk känsla.

Ni nämnde båda att ni jobbat en längre tid med Makkabiaden. Vad ligger fokus på i arbetet innan Makkabiaden?

Stephanie: Det är mycket planering som ligger till grunden för att Makkabiaden ska bli så bra som möjligt. Att hitta ledare, deltagare, utrustning, kick-offer, administration mm. För oss var målet att det skulle vara en sammansvetsad trupp nere i Israel, som stöttade och hejade på varandra och som aldrig tillät någon att känna sig utanför. Något vi verkligen känner att vi lyckades med tack vare alla ledares insatser och deltagarnas underbara attityd.

Peter: Vi är ju ett begränsat antal judar i Sverige så det handlar om att leta med ljus och lykta och bedriva någon typ av uppsökande verksamhet för att hitta judiska atleter som ville vara med och tävla. Men också att lyssna av bland vänner och bekanta om de har några oväntade potentiella kandidater i sina ”nätverk”. Men här kan vi bli bättre och vara ute i ännu bättre tid inför kommande Makkabiader. Vi var väldigt aktiva inom sociala medier under vår tid i Israel så att familj, vänner och bekanta skulle få uppleva Makkabiaden tillsammans med oss. Detta har lett till att många hört av sig gällande intresse att vara med på framtida Makkabiader, vilket är toppen.

Som ni var inne på var det ju rätt speciella förberedelser inför denna Makkabiad. Den genomfördes till exempel ett år efter vad som egentligen var tänkt på grund av pandemin. Hur tacklade ni det?

Stephanie: Det rådde länge en osäkerhet om Makkabiaden kunde genomföras under sommaren. Det gjorde att vi tvingades skjuta på många beslut under uppladdningen vilket innebar en hel del ovisshet, allt ifrån utrustning, flygbiljetter till kick-offer. Vi lade också tid och kraft på att engagera svenskar boende i Israel som skulle kunna hjälpa till om vi tvingades isolera enskilda atleter som drabbades av covid under själva Makkabiaden.

Som om inte det räckte var det ju en minst sagt kaotisk sommar med långa köer på flygplatser i Europa ch på Arlanda. Vi instruerade exempelvis alla tävlande om att packa viktig utrustning och kläder till invigningen i handbagaget, ifall incheckade väskor inte skulle komma fram i tid. Cirka två veckor innan avresa fick vi höra talas om att situationen på Arlanda var fullkomligt kaotisk. Vi bestämde oss då för att chartra en buss kvällen innan avresa för att checka in alla, så att vi på avresedagen skulle kunna ta oss rakt igenom säkerhetskontrollen, äta frukost för att sen kliva på planet. Vi blev så glada när alla kom fram och fick sitt bagage. Kändes som vi vunnit på lotto. Vi blev också sponsrade av det svenska bageriet Fika som bjöd på smörgåsar och kanelbullar till alla på Ben Gurion. Så det blev en riktigt bra start i Israel.

Peter: På tal om förberedelserna ändrades förutsättningarna kort innan Makkabiaden drog igång. Eftersom det var fem år sedan den senaste Makkabiaden genomfördes, i stället för de sedvanliga fyra åren, var det extra många som blev sugna på att vara med. Arrangörerna fattade därför ett beslut om att inte säga nej till atleter som anmälde sig sent. Det gjorde att antalet atleter ökade in i det sista, vilket naturligtvis var kul, vi vill ju ha stora judiska idrottsevenemang. Men fler anmälda påverkade de besked vi fått kring logistik och boende, så i vissa fall innebar det att planera om.

Även om det är svårt att sammanfatta två veckor i några meningar, vad är era starkaste intryck från sommaren?

Stephanie: För mig är det två saker som sticker ut. Dels att det var så otroligt givande och kul att kunna se resultatet av allt vårt arbete inför Makkabiaden. Hur

vi trots begränsade resurser, begränsade möjligheter att ses innan Makkabiaden, samt pandemin med allt vad den innebar – ändå jobbade upp en riktigt bra trupp känsla. Nere i Israel kändes det verkligen som vi var en trupp som var där tillsammans för att representera Sverige och stötta varandra.

Dels var det också en otrolig känsla att ge många i truppen chansen att uppleva Israel som land och få uppleva och ta del av judiska traditioner. Många i truppen hade inte besökt Israel tidigare och inte heller haft mycket kontakt med det judiska.

Peter: Jag kan inte annat att hålla med. Det var underbart att äntligen efter alla förberedelser få åka ned som en trupp och göra detta tillsammans efter att vi under så lång tid jobbat mot detta mål.

Jag vill också framhålla invigningen som var väldigt speciell. Det var ju en otroligt stor apparat med över 10 000 atleter. Det var fint ordnat så att vi kunde titta på en ishockeymatch mellan USA och Kanada under tiden vi väntade på att tåga in på Teddy Stadium i Jerusalem. Då passade vi på att skapa en förväntansfull stämning och vi tillkännagav där att Jonathan Körösi, vår fantastiska junioröverledare, skulle vara fanbärare för Sverige.

När vi tågade in som tredje land från slutet var det en magisk känsla. Allt var otroligt bra ordnat och det hela flöt på mycket smidigt – stämningen i truppen när vi klev in på Teddy Stadium var obeskrivlig. Amerikas president Joe Biden kom in på arenan samtidigt som vi tågade in, men det var inget vi märkte av då. Alla var så upptagna med att uppleva och ta in känslan av att bli mottagna av den stora publiken och övriga nationers deltagare.

Hur såg en vanlig dag ut för er för ut under Makkabiaden?

Stephanie: Ingen dag var riktigt den andra lik. Våra juniorer bodde i Haifa och seniorerna i Jerusalem. Tävlingarna var utspridda och ägde rum i Tel Aviv, Netanya, Haifa och Caesarea. Vår främsta uppgift var att stötta och heja på våra deltagare samt lösa eventuella problem som dök upp. Extra stöttning gav vi framför allt till de som tävlade individuellt och inte hade lagledare till hjälp. Allt detta innebar att det blev mycket tid i bil åkande mellan träningar, tävlingar och olika ledarmöten. För att hinna med allt gick vi upp 06.00 varje dag och åt frukost i Kfar Maccabiah, där alla överledare för trupperna bodde. Vi kom i säng långt efter midnatt.

Peter: Man ska samtidigt komma ihåg att det inte bara var vi som fick allt att fungera. Vi vill verkligen passa på att tacka vår junioröverledare och övriga ledare som gjorde ett fantastiskt arbete samt alla atleter i truppen som stöttade varandra och bidrog till den fina stämningen i truppen. Dessutom hade vi återigen stor hjälp av våra två fysioterapeuter, Cilla och Shani Koren, som bor i Israel. Dom gjorde ett jättejobb med att hjälpa oss med våra krämpor före, under och efter matcher samt fick alla i truppen att känna sig mer omhändertagna och väl förberedda. Slutligen en stor eloge till alla föräldrar och andra svenska fans som kom och tittade och hejade på oss – det stödet betydde enormt mycket. Kändes ofta som vi spelade eller tävlande på hemmaplan.

Något som överraskade er med Makkabiaden?

Stephanie: Jag trodde innan Makkabiaden att det handlade mest om att åka och tävla om medaljer och prestera maximalt. Men väl på plats insåg jag snabbt att det är så oerhört mycket mer det handlar om. Exempelvis att stärka deltagarnas judiska identitet, få dem att upptäcka allt vad Israel har att erbjuda samt att träffa och knyta kontakt med andra judiska idrottsutövare från hela världen.

Peter: Jag var ju med i Budaspest på Europa-spelen 2019 och hade redan insett hur viktiga också de icke idrottsliga delarna av en Makkabiad är. Jag måste särskilt framhålla att det gjorde ett otroligt intryck på mig när 12 tjejer och 3 killar i truppen blev Bat- och Bar-Mitvah vid klagomuren. När ungdomarna senare på kvällen kom till hotellet ordnades det fest för att fira händelsen. Jag vet att det skapade minnen för livet.

Vi hemma i Sverige kunde följa allt på ett bra sätt via sociala medier och Maccabi Swedens kanaler.

Peter: Ja, det var något vi prioriterade. Vi fick stor hjälp av David Metzler som generöst la ned otroligt mycket tid på våra sociala kanaler och publicerade material. Vi kände ett starkt stöd hemifrån och ville möjliggöra att alla hemma i Sverige skulle få följa med på våra upplevelser i Israel.

Stephanie: Ja, det var kul och vi fick under veckorna i Israel många meddelanden från släktingar som följde oss genom sociala medier. Vidare blev det en bra marknadsföring för kommande Makkabiader. Vi är nöjda med hur vi marknadsförde oss och vi har fått mycket positiv feedback.

Arbetet med att hitta nya atleter inför nästa Makkabiad har redan satt i gång låter det som?

Ja, det kan man säga. Kul att folk redan visar intresse.

Simon Scharfstein

VÅRT STOLTA JU

Individuella Juniorer	ILIYAICH	Daniel	Tennis
	Lindvall	Gabriel	Golf
	Lindbäck	Livia	Artistisk gymnastik
	Kahn Nord	Gabriel	Schack
	Ratz	Simon	Schack
	Broner	Alicia	Simning
	Fredriksson		
	Wolff	Isaac	Tennis
	Forste Dinell	Noa	Tennis
Individuella Seniorer	Freund	Simon	Tennis
	Castellanos	David	Tennis
	Pickelner	Thomas	Löpning
	Lederhausen	Jessica	Golf
Fäktning	Aronowitsch	Zeev	Fäktning
	Beitner	Gabriel	Fäktning
	Fridman	Milton	Fäktning
	Goldman	Jacob	Fäktning
	Lazer	Jonathan	Fäktning
Fotboll Open	Agrest	Anton	Fotboll
	Dayan	Viktor	Fotboll
	Eisen	Oliver	Fotboll
	Jacobsson	Melvin	Fotboll
	Kaplan	Marcus	Fotboll
	Kraitsik	Oliver	Fotboll
	Kämpe	Philip	Fotboll
	Mankowitz	Elliot	Fotboll
	Narrowe	Elie	Fotboll
	Neikter	Isaac	Fotboll
	Rothshild	Max	Fotboll
	Lundin		
	Schildt	Robin	Fotboll
	Sellei	David	Fotboll
	Vas	William	Fotboll
	Wiorek	Axel	Fotboll
	Wolff	Noah	Fotboll
Fotboll F U16	Freilich	Alice	Fotboll
	Arhammar		
	Rannelid	Amanda	Fotboll
	Freilich	Bella	Fotboll
	Arhammar		
	Loon	Clara	Fotboll
	Ösund	Clara	Fotboll
	Serner	Diana	Fotboll
	Winitsky	Dinah	Fotboll
	Goldman	Elise	Fotboll
	Lövqvist	Freja	Fotboll

DISKA LANDSLAG

	Rothschild		
	Lundin	Hanna	Fotboll
	Asarnoj	Julia	Fotboll
	Lindbäck	Liv	Fotboll
	Carrasco		
	Cohen	Maya	Fotboll
	Flodberg	Meja	Fotboll
	Spiro	Ofelia	Fotboll
	Fischbein		
	Gladnikoff	Stella	Fotboll
Fotboll P U16	Steinberg	Ruben	Fotboll
	Jelinek	Sam	Fotboll
	Bagner	Eli Julius	Fotboll
	Epstein	Tomer	Fotboll
	Rosengart	Jonathan	Fotboll
	Klebe	Anthon	Fotboll
	Nisell	Adam	Fotboll
	Solomin	Adam	Fotboll
	Elmoznino	Liel	Fotboll
	Boubli	Aron	Fotboll
	Fridman	Albert	Fotboll
	Mendel	Noah	Fotboll
	Nordblom	Benjamin	Fotboll
	Ström		
	Staynfeld	Benjamin	Fotboll
	Gorecki	Didrik	Fotboll
	Hagberg	Gabriel	Fotboll
	Ratz	Eliot	Fotboll
Ledare	Grandér	Adam	Fotboll
	Peter	Witz	
	Stephanie	Mangell	
	Jonathan	Körösi	
	Estrid	Kjellman	
	Terese	Beitner	
	Vendela	Runold	
	David	Narrowe	
	Daniel	Kaplan	
	Alexander	Agrest	
	Peter	Winitsky	
	Paul	Fischbein	
	Nicole	Winitsky	
	Ralf	Bagner	
	Martin	Rosengart	
	David	Epstein	
	Cilla	Koren	
	Shani	Koren	

GOLF

Golf har av tradition varit en stark svensk Makkabiadgren som inbringat flera medaljer. Sommarens Makkabiad blev inget undantag. Det blev ett svenskt guld och ett brons. Jessica Lederhausen, som representerat Sverige flera gånger tidigare och vunnit medaljer vann brons i mastersklassen. Samtidigt visade 17-årige Gabriel Lindvall att den svenska golfåterväxten är god genom att i stor stil vinna guld i juniorklassen efter fyra dagars fint spel. Sportmagazinet ringde för att gratulera.

Det är en gammal fin tradition med medaljer för Sverige i golf.

– Ja, jag har förstått att framför allt familjen Lederhausen vunnit flera medaljer tidigare, det var naturligtvis väldigt kul att kunna fortsätta den traditionen och vinna medalj. Jag gick en träningsrunda med Jessica Lederhausen, som ju senare själv vann brons. Jessica hade ju spelat banan många gånger innan så det var väldigt värdefullt att få hennes tankar om banan. Sen var det skönt med en annan svensk i golfen så vi kunde ge varandra lite support när vi stötte på varandra på banan eller driving rangen.

När började du spela golf?

– Jag började spela när jag var åtta år och har tävlat på allvar de senaste två, tre åren. Målet är först och främst att försöka spela på college och kunna kombinera mitt spelande med en utbildning.

Hur mycket golf spelar du hemma under terminen?

– Jag går i tredje ring och skolan tar en del tid i anspråk. Men jag tränar i princip varenda dag samt att jag dessutom jobbar på en golfsimulatoranläggning så jag kan dessutom träna lite när jag jobbar vilket är praktiskt. Tävlingssäsongen i Sverige är ju ganska kort men under senvåren, sommaren och början av hösten försöker jag tävla mycket. Det är kul och utvecklande.

Du är själv 0-handikappare men vad visste du egentligen om nivån på konkurrenterna innan tävlingen började?

– Jag har ju i alla år vetat att de spelar golf i Makkabiaden men aldrig riktigt fått en uppfattning om nivån. Jag försökte skaffa mig information innan turneringen men det fanns inga riktiga startlistor, så det var inte det enklaste. Jag fick därför under träningsrundorna kolla in motståndet och tyckte då, efter vad jag såg, att jag skulle ha chans på medalj om jag gick ut och spelade bra alla fyra dagar.

Ni tävlade i fyra dagar och spelade en runda, det vill säga 18 hål, per dag. Berätta hur turneringen utvecklades.

– Jag lyckades spela bra och stabil golf utan för många misstag de två första rundorna och låg i täten tillsammans en duktig amerikan som heter Jayden Freeman. På tredje varvet fortsatte jag spela bra och höjde mig ett snäpp och kom in på 69 slag (banan spelades på par 72) samtidigt som Jayden hade en mindre lyckad dag med 78 slag.

Det betydde att jag inför den avslutande rundan ledde med åtta slag. Det gjorde att jag kunde spelat avslappnat och inte behövde spela offensivt utan kunde mer bevaka min ledning. Jag lyckades hålla nerverna i styr och få en till en bra sista runda och vinna med ett elva slags marginal. Otroligt skönt och härligt att rulla i den sista putten och veta att det innebar guld.

Det var ju väldigt varmt under Makkabiaden. Hur var det att spela utomhus flera timmar per dag, fyra dagar i sträck med träningsrundor dagarna innan?

– Ja, det var faktiskt oerhört varmt. Jag har tävlat en del i varma länder tidigare men då haft golfbil. Då slapp jag gå runt samt kunde sitta i skugga och köra. Men i Israel var det var tufft att vara ute i stekande sol 6-7 timmar per dag, mer påfrestande än jag trodde. Jag försökte dricka hela tiden och arrangörerna hade placerat drickakylar längs med banan, men det var ändå mer regel än undantag att ha ont i huvudet när dagen var klar. Det var svårt att parera vätskebalansen. Men jag åt Resorb salttabletter, använde paraply och mycket solkräm. Men det var ju samma för alla så det var ingen idé att gå att tänka på det för mycket.

Du nämnde att du fick lite råd av Jessica Lederhausen som spelat banan i Cesarea många gånger. Vad hade du för annan hjälp?

– Vi är ju i sammanhanget en liten Makkabiad-nation med begränsade resurser, vilket innebar att jag inte hade någon coach eller caddy med mig. Men junioröverledaren Jonathan Körösi gjorde ett jättejobb. Han kom, trots sitt pressade schema, obefintlig sömn och många atleter att hålla reda på, förbi varje dag för stöttning. Han lyckades därutöver också gå caddy några hål. Sista rundan gick han dessutom caddy hela dagen vilket naturligtvis bidrog till att det var ännu enklare att slappna av och fokusera på spelet. Det var verkligen uppskattat så allt beröm till Jonathan för hans engagemang.

Hur var det annars att tävla individuellt? Kunde du umgås med resten av truppen?

– Jag spelar också fotboll i IK Makkabi så jag hade kompisar i både killjuniorlaget samt seniorlaget i fotboll som jag kunde umgås med. Så utanför tävlandet var det verkligen socialt och trevligt att umgås med såväl gamla som nya kompisar. Innan jag började tävla, golfturneringen avgjordes ganska sent in i Makkabiaden, passade jag på att gå på de evenemang och utflykter som arrangörerna ordnade. Jag var både i Tel Aviv och Döda Havet tillsammans med resten av truppen. Så trots att jag tävlade individuellt kändes det verkligen som jag var med i en trupp där vi alla stöttade varandra.

Vad stod ut allra mest utanför tävlandet?

– Det var ändå invigningen. Den var otroligt maffig och det kändes som man som fick sina "fifteen minutes of fame" när alla hurrade och tittade på oss när vi tågade in med svenska flaggan. Det var helt enkelt otroligt kul och ett minne för livet. Jag gillar ju också ishockey, så det var kul att sitta och titta på matchen mellan USA-Kanada, vilket alla nationer gjorde innan de tågade in på arenan för invigningsceremonien – det gjorde väntan ganska underhållande trots allt.

Gabriel, stort grattis igen och vi hoppas du återvänder till nästa Makkabiad för att tävla om medaljerna i seniorklassen.

– Ja, det vore inte helt fel. Det var en underbar upplevelse och ett minne för livet så jag gör gärna om detta om tillfälle ges. Dessutom måste jag ge beröm till banan i Cesarea. Den var i mycket fint skick med snabba greener samt bra klippta och skötta fairways. En bana jag verkligen vill spela igen.

Simon Scharfstein

Jag heter Gabriel Hagberg, är 14 år och representerade Sveriges U16-fotbollslag i Makkabiaden. Jag spelade mittfältare. Innan Makkabiaden hade jag inte så stor koll på evenemanget och exakt vad det skulle innebära. Exempelvis vilka andra länder vi skulle möte och hur bra de var. Dessutom kände jag knappt någon annan i laget och var faktiskt lite tveksam till att åka. Men min pappa sa att det skulle bli kul och att jag absolut borde åka. Han fick ju helt rätt och resan blev ett minne för livet.

Det började med invigningen som var sjukt häftig. En upplevelse jag aldrig kommer att glömma. Att tåga in på arenan efter den svenska flaggan, som man sett på tv från OS, var maffigt minst sagt. Inte minst som ingen mindre än president Joe Biden satt på läktaren.

Sportligt var ett av de starkaste minnena vårt otroliga stöd på läktaren från alla svenska fans. Trots att vi var långt hemifrån, och många gånger spelade mot mycket större länder, hade vi otroligt starkt stöd från läkaren. Det kändes verkligen som vi var hemmalag. Det trodde jag inte när jag åkte ned till Israel.

Men jag vill dessutom säga att all tid och alla aktiviteter utanför fotbollen var minst lika roliga. Jag lärde snabbt känna de andra killarna i laget samt en del av de övriga i truppen. Det var kul att hänga med så många jämnåriga på fritiden och tillsammans åka på utflykter och se olika delar av Israel tillsammans. Bara att åka buss med massa jämnåriga kompisar är ju väldigt kul och man bygger en speciell dynamik och jargong under allt bussåkande. Vidare minns jag också avslutningsceremonin väldigt starkt samt att jag och ett antal andra i laget fick chansen att bli bar-mitzvah och sen fira det ordentligt på hotellet.

Avslutningsvis överträffade Makkabiaden och hela resan alla mina förväntningar. Jag ville som sagt inte åka från början, främst för att jag inte kände någon. Men nu är jag mer än glad att jag åkte. Det är bland det roligaste jag gjort.

Gabriel Hagberg

Makkabi Fotboll är tillbaka – och SOM vi är tillbaka!

INFÖR SÄSONGEN 2021 togs rejält nya tag kring Makkabis fotbollsverksamhet. Nu fanns det ett herrlag igen, nu fanns det ledare, nu fanns det sponsorer. Målsättningen var solklar; vi skulle vinna division 7 direkt!

Riktigt så enkelt var det inte visade det sig. Det fanns andra lag som också var duktiga och när säsongen summerades återfanns Makkabi i mitten av tabellen.

Inför 2022 spände vi bågen igen. Sponsorerna backade oss, nya spelare tillkom och tack vare en extra generös sponsor hade vi möjlighet att träna inomhus under hela vintersäsongen. Nu skulle vi ta oss upp till division 6!

Fulla av tillförsikt drog vi igång serien. Och förlorade första matchen! Inte enligt plan. Efter en seger i andra matchen var det dags att ta sig an Uruguayanska FF i tredje omgången och på nytt fick vi stryk.

NU KNÖT VI alla nävarna i fickan, skruvade till spelsystemet och hittade ännu några nyförvärv.

Därefter förlorade vi inte en match! Elva matcher – tio vinster och en oavgjord. När sluttabellen skrivs landar vi på 2:a plats och är klara för division 6. Allt enligt plan och nu börjar vår resa uppåt. Det må låta naivt, men vi kliver upp i division 6 med tydlig ambition att vinna serien som nykomlingar. Vi har ett kanonfint lag som i sina bästa stunder absolut ska kunna tillhöra toppskiktet i serien. Sportcheferna har ögonen på en handfull potentiella nyförvärv vilka ska vässa oss ytterligare. Oss veterligen har Makkabi aldrig spelat i division 5, men nu har vi siktet inställt!

I säsongens sista match fick vi för sista gången njuta av Jonathan Nejmans fotbollskonster, då han efter otroliga 26 år i Makkabi spelade sin sista match. Inte ett öga var torrt när vi i andra halvlek fick straff, vilken Jonathan förvaltade på bästa sätt och blev målskytt i sin sista match. Tack för allt Jonathan!

Fantastiskt kul såklart med herrarnas framgång. Men årets höjdpunkt måste ändå sägas vara det nystartade damlaget. Vad vi vet har Makkabi aldrig haft ett damlag i seriesystemet – så nu var det på tiden.

Vi inledde träningarna i slutet av november och hade nästan 20 tjejer som dök upp direkt. De allra flesta blev kvar hela säsongen och nya tjejer har fortsatt tillkommit.

Men vilken nivå höll vi? Skulle vi förlora varje match med stora siffror? Inte alls! Vår första match någonsin var en träningsmatch ute på Lidingö mot IFK Lidingös F17-lag. En bra bit över 100 åskådare . dök upp vid sidlinjen (det visade sig vara strategiskt mycket klokt att spela på just Lidingö…) och när matchen var slut stod vi där med 4-0 till Makkabi.

NÄR SERIEN SEDAN drog igång visade det sig att vi var mycket bättre än vi trodde. I serien fanns ett lag, Norrtulls SK, som var ett uppflyttat juniorlag som var alldeles för bra (de vann alla matcher och hade målskillnad 118-3), men i övrigt gav vi alla hårda matcher.

När sluttabellen skrevs placerade sig Makkabi som 4:a med åtta vinster, fyra oavgjorda och fyra förluster. Fantastiskt!

Inför nästa säsong har vi några nya duktiga tjejer klara och ytterligare några ligger vi i tuffa förhandlingar med. Transferrekordet i föreningen just nu är när herrlagets nuvarande målvakt värvades med löfte om två kebab-tallrikar i månaden. Vi får se om detta rekord slås…

En liga Makkabi definitivt vunnit 2022 är publikligan. Vi har en trogen skara som följer såväl herrarna som damerna, var de än spelar (26 personer en mörk, kall, regnig onsdag 20.00 i oktober ute i Rinkeby som ett exempel), och när vi har hemmamatcher är det alltid god tillströmning. Damlaget har vid ett par tillfällen haft över 100 åskådare och även herrarna har närmat sig tresiffrigt vid ett par tillfällen. En stor eloge här till supporterklubben Makkabi Ultras som finns på plats på de flesta hemmatcherna och säljer sin Ultras-korv och annat gott. Det är flaggor, det är sång och det är fest. Riktigt kul har vi det – kom och häng med oss nästa år vid sidlinjen!

Nu när säsongen är slut gasar vi vidare. Vi tränar utomhus så länge det går och sen hoppas vi få träningstider inomhus även i år, där vi åter fått ett mycket generöst bidrag från en sponsor som möjliggör detta. Vi kommer även spela futsal i vinter där både herr- och damlaget går in i de officiella futsal-serierna.

MAKKABIS FOTBOLLSVERKSAMHET MÅR bra. Vi har gott om spelare, ledare och publik. Många av spelarna har sitt engagemang inom Makkabi som sin absolut starkaste del av sin judiska identitet och för några har det också varit vägen in i det judiska Stockholm.

Makkabi skapar en fantastisk gemenskap för både spelare, ledare och publik. Killarna i herrlaget hjälper till att träna och coacha damlaget. Spelarna i de båda lagen går på varandras matcher. Supportrar på sidan får nya bekanta och den sociala delen är fantastisk. En sval söndagskväll på arenan med supportrar i alla åldrar, fullt drag i Makkabi Ultras lilla kiosk och ett vilt kämpande lag på planen – mycket bättre än så blir det inte!

En nyckel till denna välmående verksamhet är det generösa sponsringsstöd vi erhåller från olika företag och privatpersoner som tycker detta är viktigt. Gensvaret har varit fantastiskt och tack vare stödet har vi kunnat hålla en bra nivå på hela verksamheten. Inte minst kunde vi avsluta säsongen med en fantastisk avslutning ute på Glämsta där över 40 personer summerade säsongen, delade ut priser och fortsatte bygga lagkänslan.

Framtiden är ljus för Makkabi!

Peter Winitsky, Morgan Wald

Snart är jag 90 år gammal och jag motionerar mer än någonsin. Vet du vad? Jag kommer göra det i minst 90 år till.

Bästa IK Makkabi-entusiaster. Åren går och samtidigt som vi blir äldre blir vi också större och ännu mer aktiva. Under nästa år, 2023, firar vi otroliga 90 år som klubb! Bakom oss har vi en otrolig resa som idag gjort oss till en stor idrottsklubb med en god organisation. Vi känner oss stolta över att ha sju aktiva sektioner med över 100 aktiva och över 15 ledare. Totalt har vi 400 medlemmar och med ert engagemang och hjärta för Makkabi ser vi fram emot 90 nya år tillsammans. Vill du engagera dig i klubbens födelsedag? Hör då av dig till info@ikmakkabi.se.

Hösten är i full gång och likaså Makkabis verksamhet. Varje vecka slås det nya strikes i bowling och skruvservar över pingisnäten i Makkabis flagg. Vi är oerhört stolta över att våra klassiska sektioner bordtennis och bowling fortsätter att representera oss i Stockholms seriespel. Vi är också oerhört glada över att fotbollssektionen med våra damer och herrar fortsätter att briljera på och utanför planen. Varje match är det stöttande supportrar som i blåvita toner hejar på våra lag. Båda lagen ligger i toppen av sina tabeller och det är mycket tack vara alla Makkabifans. När den här tidningen går i tryck är båda serierna färdigspelade. Se till att gå in på @makkabifotboll på instagram för att se hur det har gått. Nästa år kommer det fler matcher att se live.

För framtida fotbollsproffs i Makkabi storsatsar vi på vår knatteutveckling! Till hösten är det 3 olika åldersgrupper, födda 2017-2019, som tränar och leker varje söndag. För de äldre fotbollsbarnen kommer fotbollsturneringen PGT att äga rum i Stockholm 2023. Håll utkik!
I höst har vi även startat en ny efterlängtad ungdomssektion för schack. Vi har två duktiga tränare med internationella meriter som kommer att leda träningen och förhoppningsvis fostra framtida schackproffs.

Är du intresserad av att lära dig spela bridge eller bygga på dina bridgekunskaper? Nu erbjuds du som är sugen på att lära dig att spela bridge en nybörjarkurs! Makkabis bridgesektion har cirka 125 aktiva deltagare och 5 olika lag i seriespel. Skriv till makkabibridge@gmail.com om du vill engagera dig.

Hur var det med padel då? Är det bara en fluga? Vi får väl se. Även vi -90åringar vill hänga med i alla trender!

Hälsningar och välkommen i vår verksamhet
IK Makkabi Styrelsen

En epok har gått i graven! Gert Schimmelsohn z`l

Gert min bäste vän, min ”bror”, min följeslagare genom livet, min MFF kompis och vårt långvariga samarbete i vårt älskade Hakoah. Gert och jag träffades i unga år. Vi var på väg hem ifrån en judisk fotbollsturnering i Köpenhamn och på båten hem sa det klick och vår vänskap varade till Gerts sista andetag, i 60 år. Vi började spela fotboll i Hakoah. Jag var klubblös men Gert fick vi värva ifrån MBI. Vår gemensamma karriär fortsatte i Hakoah. Vi deltog I Makkabiader tillsammans och så småningom började vi också engagera oss i Hakoahs styrelse. Gert avancerade till ordf och jag till v.ordf. Sedan blev Gert hedersordf och jag ”ständig” ordf. Vårt arbete i Hakoah fortgick under mer än 45år. I en period var vi den judiska idrottsförening i Sverige som hade flest medlemmar! Vi hade många olika sektioner med både damer och herrar. Vi anordnade ett antal populära jubileumsfester och i flera år var Hakoah Malmö en förening med stor respekt i vår hemstad och i Sverige. Mycket tack vare vår eldsjäl Gert med hans oförtröttliga engagemang för klubben.

Gert utbildade sig till Konditor och arbetade i många år på Kronprinsens konditori med sin favorit chef Calle Widell. Efter problem med mjölallergi sadlade Gert om till ett friskare arbete som postanställd. Här avslutade Gert också sin arbetskarriär. Gert har alltid varit en människa fylld med empati. Han försökte tillmötesgå alla och värnade extra mycket om sin familj, yngre systern Rita och svåger Arne med sina barn och hans egna, Therese och Jeanette och barnbarnet Ville. Min familj låg honom också mycket varmt om hjärtat.

Förutom Hakaoh så engagerade Gert sig också mycket i vår församlings ungdomsarbete. Under många år var han överledare på barn och ungdomslägren, som vi hade i Höllviken. Han var med i ungdomsnämnden, var aktiv i Chevra sällskapet samt deltog också i vår prövningsnämnd.

Nästintill familjen så var det MFF som styrde mycket av Gerts liv. Vi har sett hundratals matcher tillsammans och på många av dessa var också dotter Jeanette med. Hade vi inte årskort eller hade vi inga biljetter så var det att gå till Gilbert Sabbah så fixade han alltid något. En dag blev Gert föreslagen att komma med i MFF logen. Det finaste en MFF supporter kan vara med i. Många samtal och intervjuer senare med bl.a. jurister blev Gert antagen. Den stolthet han då visade upp gick inte att ta miste på. Nu var han en riktig MFF:are och det var han livet ut.

Gert drabbades av sjukdom och denna förvärrades under pandemin och med sorg i hjärtat kan vi idag konstatera att han inte klarade av att rida ut den sista stormen. Att sammanfatta Gerts livsverk med några få ord är helt omöjligt. Jag kommer alltid att bära med mig mina otaliga minnen med Gert vid min sida. Matcher som vi kommenterade om inte på plats så via telefon. Politiker som vi hade synpunkter på eller församlingen som vi tyckte kunde skötas bättre och allt annat som kom i vår väg och som behövdes diskuteras. Min motröst har tystnad.

Den finaste gåvan som Gert fick som livets efterrätt var Ville. Barnbarnet som han fick glädjas med i fem fina år och som han älskade över allt annat på denna jord. Varför Gert skulle lämna oss just nu vet bara vår allsmäktige, men för oss alla i hans närmaste krets kommer han alltid att leva kvar.

Min bäste kompis, Hakaohs hedersordf. Vila i Frid.

Harry Feinberg
Hakoah Malmö 1932-2022

Du som vill hedra Gerts Schimmelsohns minne kan göra en insättning till Svenska Makkabiadfonden Bankgiro; 201- 1070, eller swisha 1235681713. Markera ditt bidrag med ”Gert Schimmelsohn”. En lista med alla bidragsgivare kommer att överlämnas till hans barn Therese och Jeanette.

Arne Fink
Svåger och kassör i SK Hakoah

Vill du ha någon som tillvaratar våra judiska intressen imorgon?

Bli då medlem i en Judisk församling idag!

De judiska församlingarna har som uppgift att möjliggöra ett judiskt liv idag – och för våra barn och barnbarn imorgon.

Vi har ett stort utbud och representerar våra medlemmar i många olika frågor, både i media och gentemot statsmakten.

Du behövs NU för att vi skall kunna fortsätta vår viktiga verksamhet.

Bli medlem i en församling nära dig!

Judiska Församlingen Göteborg
www.judiskaforsamlingen.se

Judiska Församlingen i Stockholm
www.jfs.se

JUDISKA FÖRSAMLINGEN MALMÖ
www.jfm.se

Judiska Församlingen Nordvästra Skåne Halmstad
info@jfns.se

De judiska församlingarna är förenade i Judiska Centralrådet i Sverige

JUDISKA CENTRALRÅDET I SVERIGE
THE OFFICIAL COUNCIL OF SWEDISH JEWISH COMMUNITIES
www.judiskacentralradet.se

PGT 2022 i Göteborg – äntligen!

I FLERA ÅR under pandemins härjningar har vi fått skjuta fram vår älskade fotbollsturnering PGT – gång på gång. Men i maj 2022 kunde den äntligen genomföras – vilken lycka! Och vilken uppslutning och intresse från samtliga städer! Totalt 365 spelare från Göteborg, Stockholm, Malmö, Helsingfors, Oslo, Köpenhamn och Tallinn anlände till Åby Arena torsdagen den 26 maj som bjöd på solsken och stark blåst. Barnen dribblade, sprang, kämpade, jublade, tog nya tag, tåfjuttade och satte den i krysset, samtidigt som nya vänskapsband och minnen för livet skapades. Föräldrar och mor- och farföräldrar hejade, fyllde vattenflaskor, drack kaffe, frös, hoppade av glädje, svettades, knöt näven i fickan, och knöt fotbollsskor för glatta livet, samtidigt som de ”tjötade” med gamla Glämsta-polare och andra PGT-föräldrar. Stämningen på planerna var fantastisk – skratt och galna vrål, beundran och frustration, blod, svett och tårar. Efter en pampig invigning då de olika städernas lag presenterades, och alla spelare och publik tillsammans sjöng Hatikva, drog matcherna i gång.

De flesta av de hitresta spelarna med familjer bodde på Åby hotell som bjöd på fina rum med tivoli-tema, en välkomnande lobby och gångavstånd till fotbollsplanerna. Åby hotell sponsrade även det estniska laget med hotellrum, vilket vi var väldigt tacksamma för. PGT-folk hängde i korridorer och njöt av gemenskapen vid frukosten och i baren på kvällarna. Även hotellen, The Weaver och Scandic i Mölndal gästades av våra hitresta gäster.

Fotbollsmatcher spelades under hela torsdagen och fredagen. Fredagskvällen tillbringades på shabbatmiddag på Göteborgs Judiska Församling eller på Åby Hotell, i värdfamilj eller hemma hos göteborgsfamiljer. På lördag förmiddag fylldes vår synagoga av hundratals gäster – vilken gemenskap när alla stämde upp i Adon Olam (slutbönen av gudstjänsten)! Eftermiddagen bjöd på kompishäng och chill, på Liseberg, hotellet eller hemma hos värdfamiljen. Även en padelturnering gick av stapeln lördag kväll! Söndagen bjöd på mer fotboll – finaler, prisutdelning och en stämningsfull avslutning på turneringen. Pris till turneringens bäste målvakt till minne av Dan Uzan, Köpenhamn, delades ut och alla spelare fick medaljer. Pokaler delades ut till de vinnande lagen i varje spelklass. Därefter påbörjades resan tillbaka för våra hitresta spelare, med buss, tåg eller flyg.

NÄSTA PGT ÄGER RUM I STOCKHOLM 18–21 MAJ 2023

Utan våra sponsorers och våra volontärers hjälp under turneringen hade det inte blivit någon turnering. Volontärer från hela Göteborg ställde upp och grillade, sålde fika och kaffe, coachade fotbollslag, tog emot barn boende hos sig som värdfamilj, städade fotbollsplaner, dukade inför shabbatmiddag, osv. Sponsorerna finansierade nya träningskläder för spelarna från Göteborg, gåvo-t-shirts till alla spelare, samt bidrag för allmänna utgifter under turneringen.

Jonna Boubli

Vi vill rikta ett speciellt TACK till följande sponsorer:
Judiska Församlingen i Göteborg, Göteborgs Metallpartier, Ted & Teresa, Åby Hotel, Beth och Julius Goldmans minnesfond, ISBS, Groschinskys minnesfond.

Samt ett särskilt tack till de som ställde upp som värdfamilj och/eller tog extra stort ansvar under turneringen:
Fam Katzenellenbogen, Fam Karfunkel, Fam Cecilia Braun. Fam Mualem, Fam Brygger, Fam Bernhardtz, Fam Boubli, Fam Tomas Wal, Fam Fredrik Kaplan, Fam Goldman, Fam Namdar, Jessica Dahan, Avichai Arbiv, Shahar Itzhak, Viveca Kanter-Itzhak, Niclas Davin, Clarence Davin, Sofia Johnsson, Arki Edelhajt, Isaac Keren, Nils Eberil och Jonna Boubli.

Jonathan har ordet

Hösten är här och sommarens oförglömliga Makkabiad har så sakta börjat sjunka in. Jag känner mig ödmjuk och tacksam för att ännu en gång fått uppleva den magi som skapas när 10 000 judiska atleter, från världens alla hörn, samlas under två veckor för att tävla, socialisera och fira livet.

Sverige skickade en rekordstor juniortrupp där vi var representerade i sju olika sporter. Vi nådde stora sportsliga framgångar med guld i golf och tennis U18 samt ett brons i tennis U16. Utöver det var vi ytterst nära att knipa ytterligare medaljer i fotboll FU16 och i schack. Som jag skrev inför Makkabiaden, i förra numret av denna tidning, är dock Makkabiaden så mycket mer än det sportsliga. Jag var oerhört imponerad över alla de fantastiska evenemang, aktiviteter och den mat alla juniorer fick ta del av. Det som stack ut lite extra var den stora festivalen, beach partyt, en stor israelisk fest samt alla de utflykter och dagliga aktiviteter som fanns att tillgå.

Det är svårt att jämföra Makkabiader med varandra då alla är unika, men denna var för mig väldigt annorlunda då jag för första gången inte tävlade. Vår största utmaning var den bristande logistiken kring alla transporter, vilket skapade alltför många sömnlösa nätter och oönskade följdeffekter. Vi svenska överledare gjorde allt vi kunde och mer därtill för att laga efter läge, och den israeliska organisationen medgav att det inte alltid blev så bra.

Trots det och väldigt många transporttimmar, var det för mig en ynnest att åka genom landet för att se alla våra atleter in action. Det var en logistisk utmaning att ha så många individuella idrottare som tävlade på helt olika platser. Men, att uppleva den glädjen jag såg hos de tävlande och de vänskaper som formades framför mina ögon, var en stor belöning som var omöjlig att inte bli berörd av.

När vi samlades för kickoff och fackelceremoni i våras ställde den israeliska ambassadören Ziv Nevo Kulman frågan hur många som tidigare varit i Israel och/eller deltagit på en Makkabiad. Det visade sig att för många skulle detta komma att bli det första besöket i Israel och för de flesta den första gången på en Makkabiad. Det är ett speciellt förtroende vi som ledare får, att genom idrottandet skapa förutsättningar för livslånga relationer till landet Israel men än mer till det judiska folket, kulturen, maten och historien.

För många är ett av de starkaste minnena invigningsceremonin. Detta år var speciellt då vi för första gången hade en sittande amerikansk president närvarande tillsammans med Israels premiärminister och president. Då turordningen för inmarschen baseras på det hebreiska alfabetet gick den svenska delegationen in som fjärde sista nation, innan Schweiz, USA och Israel. President Biden anlände till arenan precis när Sverige skulle presenteras och lämnade när hela den amerikanska truppen kommit in. Trots att Biden därmed tog uppmärksamhet från den svenska truppens inmarsch, så var det en oförglömlig upplevelse och känsla. För egen del var jag oerhört hedrad och tacksam över förtroendet att få bära den svenska fanan och leda in vår trupp inför ett fullsatt Teddy Stadium i Jerusalem.

Likt invigningen innehåller en Makkabiad otaliga oförglömliga händelser, känslor och upplevelser. Min förhoppning är att dessa minnen lever vidare när man landat på hemmaplan och återgår till sin vardag. Det kan ta sig uttryck i form av ett ökat engagemang i någon av de lokala judiska idrottsföreningarna Makkabi eller Hakoah, eller att man engagerar sig i en judisk församling eller förening. Det är de frivilliga krafterna och engagemanget vi alla ger löpande, som skapar förutsättningarna för att vi ska kunna åka tillbaka ännu större och starkare till Makkabiaden 2025.

Slutligen vill jag rikta ett stort tack till truppens överledare Stephanie Mangell & Peter Witz, Maccabi Sweden, alla ledare, aktiva och föräldrar. Det ligger oerhört mycket jobb bakom en framgångsrik Makkabiad och tillsammans skapade vi en sommar som ungdomarna och jag sent kommer att glömma!

Jonathan Körösi,
Junioröverledare

Stöd
den judiska idrottsrörelsen
– varje krona är viktig.

MACCABI SWEDEN

Bankgiro: 780-5476 | Swish 123 249 4045

IPU
Etablerat 1973
Institutet för
Personlig Utveckling

LAZER
SWE

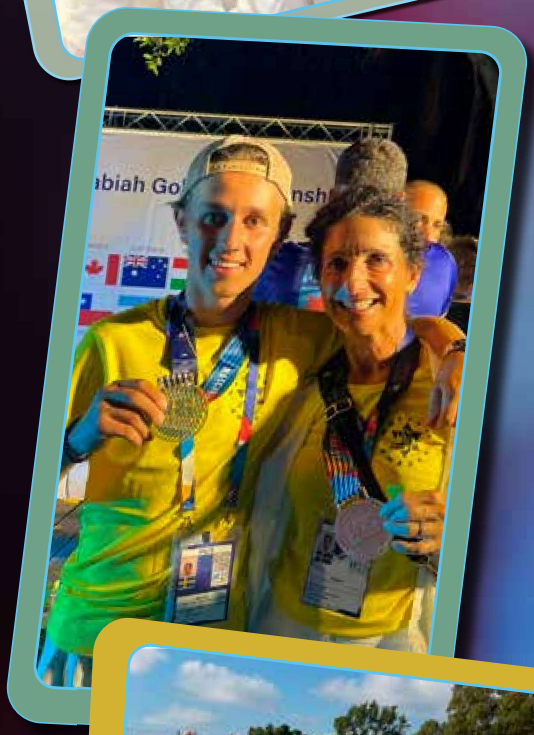

TACK FÖR ERT STÖD TILL MAKKABIADEN

APPLEBAY MEDIA • AUSER DALIM • GOLDMANS MINNESFOND • HECKSCHERS STIFTELSE • IK MAKKABI • MAKKABI BUSINES CLUB • MAKKABIADFONDEN • NISSES HERRMODE • NORDIKA • REBECCA WITZ;S MINNE • RESTAURANG SUE ELLEN • RODEF CHESED • STIFTELSEN CLAS GROSCHINSKYS MINNESFOND • STIFTELSEN FÖR HILDEGARD OCH AISIK LIBMANS FOND • STORSKOGEN • UNCLE BETTY AB • YNGLINGAFÖRENINGEN • WARBURGS STIFTELSE

TACK FÖR DITT STÖD TILL DEN JUDISKA IDROTTSRÖRELSEN GENOM GÅVOR/STÖDPRENUMERATION.
DITT BIDRAG ÄR EN VIKTIG RESURS I VÅRT FORTSATTA ARBETE

ANONYM • BODLANDER ALLAN • BREMELL TOMAS • GRAPE GÖRAN • GUTMAN SAM • LIBERMAN EVA LENA & JAN • MARLOW STIG • NETSKAR ANETTE & HALVOR • NIBURG CHARLES • PETSONK ANDREW • RADOMSKI HENRIK • REISCH ZSUZSANNA • RUNOLD JEANETTE • STARCO RIKARD&MILLE • STARCO DANNY • WINITSKY PETER

At our design agency, creative and strategic minds shape beautiful brands and stories worth telling.

For more information, visit us at ponddesign.se

POND DESIGN

Rafkin&Co AB

önskar

Shana Tovah vGmar Hatimah Tovah!

Ralph Mühlrad

Mazel Tov till framgångarna i Makkabiaden!

SANNY MOSKOVITS

Mazel Tov till framgångarna i Makkabiaden!

P O S T T I D N I N G B
RETURADRESS:
Judiska SportMagazinet/Makkabi
Box 5053 102 42 Stockholm
Periodisk medlemsinformation

Var med och bygg en viktig judisk social verksamhet från grunden

Chevra Kadisha (det judiska begravningssällskapet i Stockholm, i dagligt tal kallat Chevran), söker dig som vill ta dig an en spännande och viktig utmaning. Du ska bygga upp och också delta i en verksamhet som säkerställer att Chevrans ändamål *att besöka och vid behov ge stöd till judar och deras anhöriga vid sjukdom och/eller vid livets slutskede* uppfylls.

Detta är inledningsvis ett projekt som vi tror att det åtgår ca två dagar i veckan för att bygga upp. Arbetet kan utföras med stor flexibilitet vad gäller arbets- dagar/tider. Projektet kommer att vara föremål för kontinuerlig utvärdering för att se om verksamheten kan permanentas.

Vi tror att du som tar dig an denna utmaning är en person som med stor självständighet kan bygga upp och driva denna verksamhet. Du ska ha god administrativ förmåga, stor social kompetens samt gärna erfarenhet av självständigt socialt arbete. Arbetet är tänkt att på sikt också utföras med hjälp av volontärer, som ska knytas till verksamheten.

Den vi söker ska som egen företagare med F-skatt utföra uppdraget och fakturera Chevran enligt en gemensam utformad uppdragsbeskrivning.

Låter det som en utmaning som du vill ta dig an? Då ska du läsa mer ingående om projektet på Chevrans hemsida https://www.chevra.nu

Israelitiska Sjukhjälps- och Begravningssällskapet
STOCKHOLM

BRIOT AB